U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **V. K.**, zast. Mgr. Kamilem Fotrem, advokátem se sídlem Náchodská 760/67, Praha 9, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje,** se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2015, č. j. KUZL-46465/2015, sp. zn. KUSP-37252/2015/DOP/Ků, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2017, č. j. 41 A 45/2015 – 44,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný změnil výrok o sankci, a to z pokuty ve výši 9 000 Kč na 7 000 Kč a dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) bylo ve výroku o vině a výroku o náhradě nákladů řízení potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Zlína ze dne 21. 4. 2015, č. j. MMZL 26914/2015, sp. zn. MMZL-157882/2014-FS-PŘ-OOSA-6274/14, jímž byl stěžovatel uznán vinným z porušení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.

[2] Přestupku se stěžovatel dopustil tím, že dne 19. 9. 2014 v 21:05 hodin v obci Zlín na ulici Horní Vršava IV, u domu č. p. 4896, řídil motorové vozidlo tov. zn. Škoda Fabia Combi, registrační značky X, v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem, přičemž na základě vyšetření krevního vzorku provedeného ve Fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně, Ústavu soudního lékařství, u něj byla zjištěna hladina alkoholu v krvi ve výši 0,44 ‰. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 9 000 Kč, zákaz

činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 6 měsíců a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří i povinnost uhradit soudní poplatek za kasační stížnost, a to ve výši 5 000 Kč podle položky 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[4] Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[5] Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[6] Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 10. 2. 2017, č. j. 9 As 34/2017 - 6, vyzval, aby ve lhůtě 5 dnů od doručení zmíněného usnesení zaplatil za kasační stížnost soudní poplatek. Stěžovatel byl rovněž poučen, že nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, soud řízení o kasační stížnosti zastaví.

[7] Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 13. 2. 2017, lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy uplynula dne 20. 2. 2017.

[8] Na shora uvedené usnesení týkající se zaplacení soudního poplatku stěžovatel žádným způsobem nereagoval.

[9] Lze tedy shrnout, že požadovaný soudní poplatek v dané věci, i přes výše uvedenou výzvu, zaplacen nebyl, a proto soud dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), řízení o kasační stížnosti zastavil.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu